

פרק קד פספורטים

פקודה הקובעת הוראות למתן פספורטים ושאר תעודות מסע
בפלשתינה (א"י).

[16 בלמנה, 1925]

פרק קד
פקודות
מס' 37 לש' 1925
מס' 1 לש' 1928
מס' 1 לש' 1932
מס' 30 לש' 1934

1. פקודה זו תקרא פקודת הפספורטים.*
- השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפרושים דלקמן, מלבד אם ענין
פירוש
הכתוב יחייב פירוש אחר —
- „זר“ פירושו מי שיושב בפלשתינה (א"י) ואינו נתין פלשתינאי (א"י);
- „תעודת זהות“ פירושה תעודה שניתנה ברשותו של הנציב העליון
לצורך נסיעה; מס' 1 לש' 1932
- „נתין פלשתינאי (א"י)“ פירושו מי שרכש את הנתינות הפלשתינאית
(א"י) עפ"י הוראות דבר המלך על הנתינות הפלשתינאית (א"י), 1925;
- „תעודת מסע“ כוללת פספורט ותעודת זהות. מס' 1 לש' 1932
3. (1) יכול הנציב העליון ליתן פספורטים לנתינים פלשתינאיים (א"י)
ותעודות זהות לזרים ולאנשים שמעמדם הלאמי אינו מוגדר ולאנשים שהם
נתינים של מדינה אשר אין לה בא-כח קונסולרי בפלשתינה (א"י). מס' 1 לש' 1932

* בענין מסירת הסמכויות אשר לנציב העליון עפ"י פקודה זו לידו מנהל מחלקת
העליה עיין העתון הרשמי גליון 300.

(2) יכול הנציב העליון לסרב ליתן כל תעודת מסע, מבלי שיציין כל נימוק לכך.

(3) יכול הנציב העליון לחדש או לקיים תעודת מסע, ויכול הוא, מס' 1 לט' 1932. מבלי לציין כל נימוק לדבר, לסרב לחדשם או לקימם.

4. (1) בקשה למתן תעודת מסע תוגש בדרך שיקבע הנציב העליון. בקשה למתן תעודת מסע ותנאי נתינתה

(2) בעד תעודת מסע או בעד קיומה או בעד חדושה על המבקש לשלם את המס שייקבע מטעם הנציב העליון.

(3) פספורט יהא כחו יפה לחמש שנים מיום הנתנו או לתקופה קצרה מזו ככל אשר יחליט הנציב העליון בכל מקרה מיוחד או בכל סוג של מקרים; ויהא אפשר לחדשו לתקופה נוספת או לתקופות נוספות בנות שנה אחת או יותר מכן:

בתנאי שהתקופה הכוללת של תקפו של פספורט לא תעלה על עשר שנים.

(4) תעודת זהות יהא כחה יפה רק לאוחה נסיעה או לאותן נסיעות מס' 1 לט' 1932 המפורשות בתעודה ולמשך התקופה המפורשת בה:

בתנאי שלעולם לא יעלה מועד תקפה על שנה אחת מיום נתינתה.

5. יכול הנציב העליון ליתן לזר ויזה לפלשתינה (א"י), עם תשלום ויזה לפלשתינה (א"י) המס הקבוע.

6. (1) בהתחשב עם הוראות פקודת העליה, וכל תקנה שהתקינו על פיה, הרי כל הנכנס לפלשתינה (א"י) מכל ארץ אחרת, חייב להחזיק ברשותו פספורט בר-תקף או כל מסמך אחר הקובע את נתינותו ואת זהותו שניתן לו ע"י הממשלה של אותה הארץ שהוא נתינה; ותהא בו באותו פספורט או מסמך, פרט לתעודת מסע שניתנה עפ"י פקודה זו, ויזה מאת פקיד קונסוליה בריטית או פקיד פספורטים בריטי.

החובה להראות פספורט בשעת הכניסה לפלשתינה (א"י) פרק סז. מס' 30 לט' 1934

(2) כל העובר על הוראות סעיף זה, או כל שיש יסוד לחשוד בו כי עבר על הוראות סעיף זה או כי הוא עומד לעבור עליהם, מותר לאסרו בלא צו.

עברות

מס' 1 לט' 1932

7. (1) כל אדם —

(א) המזייף או משנה תעודת מסע או שולח בה-יד-באיזה-אופן שהוא וכל המחזיק ברשותו בידועין כל תעודת מסע מזויפת, תעודת מסע ששונתה או שאינה כשורה או משתמש בידועין באותה תעודה, או

(ב) שנמצאה תעודה כזאת ברשותו שלא כחק, או

(ג) שמצא תעודה כזאת, והוא מתרשל לשלחה או אינו שולחה למפקח המשטרה המחוזית או לקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר, או

(ד) מתוך שהוא מתראה כאדם אחר או שהוא מציג עצמו כאחר, הוא מתימר להיות בעלה החוקי של התעודה, או

(ה) המוציא מרשותו תעודה כזאת ומוסרה לרשות אדם אחר בלא הרשאה חוקית, או

(ו) המשמיד, מאבד, או מרשה לאדם אחר מתוך רשלנות זדונית להחזיק בתעודה זאת,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת, או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(2) לצורך סעיף-קטן (1), המונח „תעודת מסע“ פירושו כל תעודה כזאת, בין שהוצאה עפ"י פקודה זאת ובין שהוצאה בדרך אחרת.

(3) כל הנכנס לפלשתינה (א"י) ולא מלא אחרי הוראות סעיף 6 (1) יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס בסכום מאה פונט.

(4) כל אדם, אחד בפלשתינה (א"י) ואחד מחוצה לה, המוסר הודעה כוזבת או דברים כוזבים כדי לקבל תעודת מסע או ויזה, בין לעצמו ובין לכל אדם אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

8. יכול הנציב העליון להתקין תקנות * ככל אשר ימצא לנחוץ לצורך ביצועה של פקודה זו.

תקנות

מס' 30 לט' 1934